

TYGODNIK

PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Piątek, $\frac{6}{18}$ Sierpnia.

Wychodzi we Wtorki i Piątki. Prenumerata przyjmuje się pod adresem: do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, do Ekspedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtlu, lub do księgarni Smirdina; w Warszawie, w drukarni Zawadzkiego i Węckiego i w Biurze informacyjnym; w Wilnie, w księgarni Zawadzkiego; nadto we wszystkich Pocztowych w kraju urzędach.

Cena Roczna: w Rosyi, s począł, a w stolicy, z noszeniem do mieszkań, 50 r. as. Półroczna, 25 r. as. Bez pocztu, dla odbierających w księgarni Smirdina: Roczna, 45 rub. as. Półroczna, 25 r. as. Dla Królestwa Polskiego: Roczna, 55 rub. ass. Półroczna, 28 rub. ass.

Wiadomości krajowe.

Petersburg $\frac{5}{17}$ Sierpnia.

Zamek Domasee. 26 Sierpnia o 9 zrana odbyły się manewra 5 i 6 korpusu wojsk Pruskich, w obecności NN. CESARSTWA, J. C. W. W. X. MICHAŁA, Arcyksiążąt i innych znakomitych osób, które potem zaproszone były na obiad do CESARZA JMCI w zamku Domasee.

27go, ciągnęły się dalej manewra tychże korpusów, po ukończeniu których N. CESARZ JMCI o 2ej po południu udał się w odwrotną drogę do Kalisza, gdzie szczęśliwie stanął 28go o 2ej s północy.

N. CESARZOWI JMCI zabawiwszy czas niejaki we Wrocławiu, także 28go, o 7ej wieczorem szczęśliwie przybyła do Kalisza.

— Przez rozkaz dzienny CESARSKI z dnia 24 z. m., dany w Zamku Domasee, zostający w jeździe Jenerał-major *Berdiajew 1*, mianowany sprawującym obowiązki Naczelnika Sztabu wojska Dońskiego, na miejsce dowódcy pułku kozaków gwardyi Jenerał-majora *Nikołajew 1*, który zostawać ma przy oddzielnym Kaukaskim korpusie, z zachowaniem dowództwa wspomnionego pułku.

— 22 Sierpnia mieszkańcy Petersburga święcili dzień wspaniałą rocznicę koronacyi N. N. PAŃSTWA; drogą dla serc wszystkich poddanych pamiętkę. W świątyniach wszystkich wyznań wznosiły się modły o jak najdłuższe trwanie świetnego niniejszego panowania. Wieczorem stolica wspaniale była oświecona i wiele domów prywatnych odznaczało się przepychem i gustem illuminacyi.

— Minister Spraw Wewnętrznych przedstawiał N. CESARZOWI JMCI o przyprowadzeniu do skutku projektu Kostromskiego Cywilnego Gubernatora względem wystawienia w

Kostromie pomnika Janowi *Susanin*, temu kmiotkowi-bohaterowi który, ocalając protoplastę szczęśliwie ku sławie Rosyi panującego Domu, Cara MICHAŁA FEODOROWICZA, przez swe bezinteresowne, wzniosłe poświęcenie się, pierwszy ofiarą własnego życia dowiódł wierności Rosyan ku temu Najjaśniejszemu Domowi.

Przedstawienie to zyskało przyzwolenie J. C. MOŚCI, obok czego N. PAN raczył rozkazać: otworzyć składkę w celu wzniesienia tego pomnika, a do ułożenia modelu, ogłosić szczególny na ten przedmiot konkurs artykułów.

P. Minister Spraw Wewn rozesał w tym względzie okólnik do wszystkich naczelników gubernij, którym zlecił iżby otworzywszy pod własnym ich przewodnictwem składkę dobrowolnych ofiar na pomnik dla *Susanina*, wchodzące pieniądze przesyłali za pośrednictwem Cywilnego Gubernatora Kostromskiego do oddzielnego Komitetu, który w tym celu na miejscu ustanowionym został, donosząc też Ministerstwu tak o imionach ofiarujących, jakoteż i o ilości złożonej summy.

STAN KREDYTOWYCH ZAKŁADÓW W PAŃSTWIE ROSSYJSKIEM.

20 Sierpnia odbyło się tu posiedzenie Rady Kredytowych Państwa zakładów, na którym P. Minister Skarbu następującą miał mowę.

W Panowie! Oddając pod wasz rozbiór rachunki zakładów kredytowych z roku 1834, poczytuję za potrzebne wspomnieć o ważniejszych w przedmiocie kredytu czynnościach, przedsięwziętych po złożeniu wam rachunków z r. 1833.

«S powodu 8go popisu ludności wynikło zapytanie, na jakiej zasadzie mają być czynione z Banków pożyczki nowe, podług świadectw Izby Cywilnych wydanych po 8mym popisie, tudzież pożyczki dodatkowe na dusze, które pod-

ług tegoż popisu przybyły w majątkach już dawniej Bankom zastawionych. Za poprzedniem porozumieniem się z Radami Opiekunческими ułożone o tém zostały w osobnym komitecie prawidła: do ich układu brano na uwagę ilość dusz jakie się po 8 popisie okazały, ilość dusz zastawionych w Bankach podług dawnego popisu, wartość dóbr zwyczajnych i z górnictwa dochody mających, ilość summ do jakiej według przybliżonego obrachunku dochodzić mogą żądania pożyczek na dusze przybyłe, i możność zaspokojenia bez zwłoki tych żądań ze względu na bankowe obroty. Prawidła wspomniane przejrzone w Radzie Państwa, po otrzymanem potwierdzeniu N. PANA, zostały ogłoszone 26 Stycznia b. r.

Wiadomo wam, Panowie, że dwie nasze ostatnie zagraniczne pożyczki zawarte zostały z warunkiem, iż spłacanie biletów na te pożyczki wydanych, ma się odbyć drogą losowania, jeżeli kurs ich wznieśnie się nad nazywaną wartość.

Już w 1834 r. podniesienie się cen papierów, zwyczajny wykup czyniło trudnym, a w r. 1835 trzeba się było wstrzymać z nim zupełnie, gdyż bilety wspomnianych pożyczek stanęły wyżej nad *pari*.

Biorąc na uwagę iż dobre użycie kapitału umorzenia jest jednym z najdzielniejszych środków utrzymania i powiększenia kredytu, Ministerstwo Skarbu zajęło się ułożeniem szczegółowych prawideł o mającem się odbyć tegorocznem losowaniu, na które obrócony będzie kapitał wykupna przypadający na rok 1835, tudzież ostatek takiegoż kapitału z roku 1834. Prawidła te po otrzymanem zatwierdzeniu N. PANA 24 Czerwca b. r. przez Rządzący Senat zostały podane do powszechnej wiadomości.

Z summy 30 milionów rub., zawartej w biletach Skarbowych trzech pierwszych szeregów, w obecności waszej, Panowie, spalono już biletów za 20 milionów r., dalej s pozostałych w obiegu biletów na 10 milionów r. weszło dotąd do kasy Komisji Umorzenia 9,200,000 r. i coś, s tego zapewne powodu, iż jak zwykle się zdarza, niektóre bilety zostały zatraczone lub zapomniane, inne zaś dla różnych w prywatnem życiu okoliczności nie były podane do wypłaty, która się zresztą odbywać będzie w miarę ich wchodzenia, lecz bez procentów. Niepodobna zawczasu oznaczyć, kiedy wejdą pozostałe bilety, i dla tego poczytując za rzecz najgodniejszą spalenie teraz z liczby gotowych, po dzień dzisiejszy należycie sprawdzonych biletów, za 6 milionów rubli, upraszam zarazem Radę, aby przyzwoliła na palenie pozostałych, tak gotowych w ilości przeszło 3,200,000 r. wynoszących, jako i jeszcze oczekiwanych, w obec komitetu Rewizorów, częściami, jak mu się zdawać będzie.

Pozostaje mi, opowiedzieć wam, Panowie, treść składających się rachunków.

KOMISYA UMORZENIA DŁUGÓW.

Stan księgi długów Państwa.

W ciągu r. 1834, zapisano do księgi długów Państwa do rządu długów terminowych pożyczone przez Skarb Państwa, na lat 37, za osobnemi Monarszemi Ukazami z Rad Opiekunческих Petersburskiej i Moskiewskiej w assignatach 15,772,000 r.

Długi terminowe spłacane były podług umów.

Wykupiono długów zwyczajnych nieterminowych 5% w srebrze r. 71,560

Po takich zaszyłych odmianach stan księgi długów Państwa na r. 1835 jest następujący:

I. Długi terminowe.

a) Zagraniczne Hollenderskie

1ej pożyczki 82,600,000 guldenów, s których na część Rossyi, guldenów 42,100,000
2ej pożyczki 39,450,000

81,550,000 guld.

b) Krajowe

w srebrze 1,952,445 r. 60 k.
w assignatach 122,599,020 r. 86 k.

II. Długi nieterminowe.

6% w złocie 14,220 r.
w srebrze 6,921,452 r. 93½ k.
w assignatach 230,267,871 r.
5% w srebrze 107,320,280 r.

W ogóle długi terminowe i nieterminowe po r. 1835 wynoszą na assignacye

w assignatach 946,937,966 r. 43 k.

Komisya nieterminowych długów wykupiła po r. 1835

6% w złocie 8,700 r.
w srebrze 2,974,700 r.
w assignatach 61,714,280 r.
6% w srebrze 15,785,720 r.

Obroty summ.

Przychod

Na wypłatę długów, Komisya Umorzenia otrzymała w r. 1834 podług tabelli:

w assignatach 65,107,753 r. 25 k.

Summa ta, s przemianą na brzęczącą monetę i z dodatkiem pozostałości z lat przeszłych i z innych obrotów wynosiła

w dukatach 655 r.
w złocie 1,905 r. 20 k.
w srebrze 10,176,748 r. 68 k.
w assignatach 43,252,058 r. 94 k.

Rozehod.

S tych summ Komisya w r. 1834 użyła na długi terminowe zagraniczne i krajowe

w srebrze 120,960 r.
w assignatach 16,501,162 r. 28 k.

Od długów 6 i 5% odliczono 2 i 1 procenta na kapitał wykupna:

w złocie 362 r.
w srebrze 1,702,776 r. 40 k.
w assignatach 2,626,732 r.

Zapłacono stałych dochodów właścicielom kapitałów i obrócono na kapitał wykupna

w złocie 362 r.
w srebrze 1,702,776 r. 40 k.
w assignatach 2,626,732 r.

Zapłacono stałych dochodów właścicielom kapitałów i obrócono na kapitał wykupna

w złocie 1,225 r. 20 k.
w srebrze 5,413,323 r. 77½ k.
w assignatach 14,822,135 r. 62½ k.

Wypłacono rozlicznych długów, bez wydania biletów gotowemi pieniędzmi, kapitału i procentów:

w srebrze	238,047 r. 89 k.
w assygnatach	1,738,070 r. 38½ k.
Odliczono na wydatki Komisji:	
w assygnatach	400,000 r.
Oddano Głównej Kassie Państwa, nie należących Komisji i użyto na roschod	
w assygnatach	92,678 r.
Po tych rozchodach pozostało na r. 1835 summ rozmaitych:	
w dukatach	655
w złocie	318 r.
w srebrze	1,581,640 r. 61¼ k.
w assygnatach	7,072,264 r. 12¼ k.

Kapitał wykupna.

Kapitał wykupna w roku 1834 s pozostałością z lat przeszłych, s summami odlizconemi na umorzenie, i z innych obrotów pochodzącemi, wynosił:

w złocie	4,797,478 r. 32 k.
w srebrze	7,465,877 r. 9½ k.
w assygnatach	18,086,705 r. 71½ k.

S tego w r. 1834, po użyciu na rozmaite w tym celu wydatki i po wymianach na r. 1835 zostało

w złocie	4,797,568 r. 32 k.
w srebrze	4,755,352 r. 69¼ k.
w assygnatach	9,487,989 r. 32½ k.

W tej liczbie odpisano na oddzielny rachunek:

w złocie	1,188,305 r. 20 k.
w srebrze	1,073,206 r. 8½ k.
w assygnatach	3,463,835 r.

Kapitał wykupna 3ej 5% pożyczki.

Kapitał ten wynosił:

w srebrze	229,900 r.
w assygnatach	44,426 r. 24 k.

S tego w roku 1834 użyto:

Na wykupno 28,000 r. ze stałemi dochodami po dzień wykupna

w srebrze	26,851 r. 10 k.
---------------------	-----------------

Wymieniono podług rozmaitego kursu:

w srebrze	12,748 r. 90 k.
---------------------	-----------------

Zostało na rok 1835

w srebrze	190,300 r.
w assygnatach	44,426 r. 24 k.

Kapitał wykupna 4ej 5% pożyczki.

Na ten kapitał weszło

w srebrze	252,119 r. 86 k.
w assygnatach	74,661 r. 46 k.

S tego w roku 1834 użyto:

Na wykupno 43,600 r. ze stałemi dochodami po dzień wykupna i s kommissowem dla maklerów:

w srebrze	42,282 r. 36 k.
---------------------	-----------------

Za wymienione w srebrze 8,120 r. 93 k. zapłacono:

w assygnatach	29,480 r. 70 k.
-------------------------	-----------------

Zostało na r. 1835

w srebrze	209,837 r. 50 k.
w assygnatach	45,180 r. 76 k.

Oddzielnie odłożony kapitał.

Kapitał ten składał się s summ drugiej 6% pożyczki i s pozostałych od spalenia assygnacyj w 1822 i 1823 r., i wynosił:

w złocie	2,428,501 r. 46¼ k.
w srebrze	1,879,418 r. 18¼ k.
w assygnatach	6,249,098 r. 93 k.

S tego w 1834 roku użyto:

Na kosztu podróży, wysłanym do Londynu i Amsterdamu dwóm urzędnikom Komisji do pomocy Konsulom generalnym, przy wydawaniu nowych kuponów drugiej 5% pożyczki i na kosztu drogi feldjiegrowi, a także s tego powodu wydatek uczyniony przez Jeneralnego konsula w Londynie, w ogóle

w złocie	2,862 r. 9¼ k.
w srebrze	5,620 r. 64 k.
w assygnatach	4,744 r.

Zapłacono za wymienione 25,000 r. w srebrze

w assygnatach	90,625 r.
-------------------------	-----------

Pozostało na rok 1835:

w złocie	2,423,639 r. 36¼ k.
w srebrze	1,873,797 r. 54¼ k.
w assygnatach	6,153,719 r. 93 k.

BANK ASSYGNACYJNY.

Massa puszczonych w obieg assygnacyj w roku 1834, podobnie jak w latach poprzednich, nieuległa żadnej zmianie i wynosiła po 1 Stycznia 1835 r. 595,776,310 rubli. (dok. nast.)

— Do Petersburga Przybyli. 28—31 z. m., s Kamieńca Pod., obyw. tameczn. pow. *Weidlich* i *Orłowski*; z Witebska, marszałek pow. Lepelski Sekr. gub. *Sielawa*. Wyjechał: 26 b. m. do Witebska, tameczny Wice-Gubernator R. St. *Dobrowski*.

Lista imienna osób mających udział w rewolucyi, niekorzystających z udzielonej amnestyi i wyszłych zagranicę.

(Ciąg dalszy.)

1206. Miaskowski Józef żołnierz.—1207. Morawski Franciszek były wojskowy.—1208. Mystkowski Maciej ditto.—1209. Miller Leopold Porucznik.—1210. Młochowski Hipolit, Józef b.wojskowy. — 1211. Maliszewski Wincenty ditto. — 1212. Maciejewski Ignacy niewiadomy. — 1213. Mitron Grzegorz ekonom. — 1214. Magarzewski Teodor Porucznik.—1215. Majewski Michał Podoficer.—1216. Mararaki Leopold żołnierz.—1217. Mazurkiewicz Józef Leśniczy.—1218. Majkowski Euzebi Kazimierz Kadet.—1219. Malecki Jan Podporucznik.—1220. Malicki Franciszek Porucznik. — 1221. Malicki Jan Podoficer.—1222. Małoszek Ignacy Podporucznik.—1223. Malczewski Władysław ditto.—1224. Malczyński Konstanty ditto. — 1225. Margowski Marcin ditto.—1226. Marchiewicz Joachim ditto. — 1227. Markowski Faustyn ditto. — 1228. Martynowski Alexander Porucznik.—1230. Marcinkiewicz Albert Kapitan.—1231. Mass Gotfryd Podporucznik. — 1232. Matraszek Jan ditto. — 1233. Majer Franciszek Porucznik. — 1234. Mieduszewski Karol ditto. — 1235. Mekarcki Nepomucen ditto.—1236. Mielczewski Franciszek Porucznik.—1237. Mekarcki Józef ditto. — 1238. Miecznikowski vol Mieczkowski Tadeusz Podporucznik.—1239. Mikorski Józef Porucznik.—1240. Mikułowski Jerzy żołnierz.—1241. Milewski Maciej podoficer.—1242. Malewski Stanisław Porucznik.—1243. Mirecki Alexander urzędnik cywilny.—1244. Mirosławski Ludwik żołnierz.—1245. Michalewski Ludwik Podporucznik.—1246. Michliński Jan

kandydat medycyny przy Uniwersytecie Wileńsk. — 1247. Michniewski Jan Lekarz. — 1248. Muśnicki Leon obywat. później Podporucz. — 1249. Mniewski Teofil podoficer. — 1250. Modliński vel Paruszewski Ignacy Józef Podporucznik. — 1251. Modliński Napoleon Porucznik. — 1252. Mokrzycki Ignacy ditto. — 1253. Mol Michał Podporucznik. — 1254. Moniczewski Wiktor ditto. — 1255. Moczyński Alexander ditto. — 1256. Mrozowski Franciszek ob. póź. Podpor. — 1257. Myszkowski Wiktor Podporucznik. — 1258. Michałowski Jan ditto. — 1259. Mokrzecki Ludwik chorąży. — 1260. Mochnacki Bazyli niewiadomy. — 1261. Nieznański Ferdynand Major. — 1262. Nowódworski Stanisław Porucznik. — 1263. Niedźwiecki Leonard student. — 1264. Nowosielski Felicyan Akademiak. — 1265. Mikołowski Tomasz żołnierz. — 1266. Niewiadomski Józef ditto. — 1267. Niekłowicz Tomasz Akademiak. — 1268. Narwocki Jan student. — 1269. Nowicki Józef podoficer. — 1270. Nowak Faustyn gimnazysta. — 1271. Namysłowski Franciszek mieszczanin. — 1273. Narwiec Jan uczeń. — 1274. Nowak Sebastian podoficer. — 1275. Nachtmann Jan Sekr. w wyd. gazety. — 1276. Nagórski Józef student. — 1277. Niski Alexander urzędnik cywilny. — 1278. Nosków Joachim żołnierz. — 1279. Nieszkowski Porucznik. — 1280. Narzewski Sekretarz. — 1281. Nikiel G. Porucznik. — 1282. Nagiel A. ditto. — 1283. Niemirycz J. Porucznik. — 1284. Nieradzki M. ditto. — 1285. Niemirycz W. Kapitan. — 1286. Niezabitowski ditto. — 1287. Nieprzecki Wincenty Porucznik. — 1288. Nakwaski Henryk Człon. Kom. T. Kred. — 1289. Nejmark Jan były wojskowy. — 1290. Nejmark Leon ditto. — 1292. Neumann Józef Kalasau. były wojskowy. — 1294. Niemcewicz Julian Sekr. Senatu. — 1295. Niementowski były Oficer. — 1296. Nowak Józef podoficer. — 1299. Niewęglowski Józef były wojskowy. — 1300. Niewęglowski Antoni ditto. — 1301. Niętrebski Jan niewiadomy. — 1302. Niemojowski Franciszek Porucznik.

(d. c. p.)

Wiadomości zagraniczne.

London 1 Wrzesnia. W izbie parów 28 z. m. bil o reformie korporacji municypalnych ze znacznymi zmianami przyjęto.

29go, na wniosek lorda Denman, odczytano po raz drugi bil wnoszący dotychczasową karę śmierci za kradzież listów i świętokradztwo.

— W izbie niższej 28 z. m. uchwalono wydatek 218,861 f. sterl. na milicję W. Brytanii i Irlandyi. Te goż dnia poselstwo izby parów złożyło jej bil o korporacjach municypalnych, z uczynionymi w nim poprawami.

29go, P. Spring Rice, kanclerz skarbu, oświadczył, iż rząd żąda się dalszego popierania bilu o kościele w Irlandyi, którego wszystkie prawie artykuły zostały przez izbę parów zmienione; że z tego względu konieczną jest przedsięwzięć niektóre środki dla zabezpieczenia właścicieli dziesięcin tego kraju, i dla tego prosił o pozwolenie przedstawienia bilu o zawieszeniu poszukiwań czynionych w ce-

lu odzyskania zadatków, danych właścicielom dziesięcin w Irlandyi z summy milijona f. sterl., na ten koniec przez izbę uchwalonej. Skutkiem oświadczonej na to zgody, bil ten został wniesiony i odczytany po raz pierwszy.

31go, przystąpiono do rozpraw względem zmian uczynionych przez izbę parów w bilu o reformie korporacji municypalnych, które miały się ciągnąć dalej nazajutrz.

— W gazetach ministerjalnych czytamy, iż parlament odroczony będzie 8 b. m.

Paryż 1 Września. Oto jest treść czterech pozostałych tytułów prawa o druku, przyjętych przez izbę deputowanych 28 i 29 z. m., ze zmianami jakże do projektu komisji wprowadzono:

TYTUŁ II. O wydawcach odpowiedzialnych gazet i pism czasowych.

Art. 13. Wymagana od właścicieli każdej gazety lub pisma czasowego zarekła, składaną być ma w gotowiznie, do skarbu państwa, który wypływające z niej procenta właścicielom spłaca. Ilość tej zarekły oznaczoną zostaje w sposób następujący: Jeśli gazeta lub pismo czasowe wychodzi częściej niż dwa razy na tydzień, bądź w dni pewne, bądź w spozytach wydawanych w czasie nieoznaczonym, zarekła wynosić ma 100,000 fr.; 65,000 fr. jeżeli gazeta wychodzi dwa razy na tydzień; 50,000 fr. jeżeli tylko raz na tydzień, a 25,000 fr. jeżeli wychodzi częściej nad raz a nie więcej nad cztery razy na miesiąc. Zarekła dla gazet prowincjonalnych, wyjąwszy departamenta Seine, Seine-et-Oise, i Seine-et-Marne wynosić ma dla gazet codziennych, w miastach liczących przeszło 50,000 ludności 25,000 fr.; w miastach mniejszych 15,000 fr.; dla wszystkich zaś gazet i pism czasowych rządziej wychodzących połowę obu tych summ. Właścicielom istniejących dziś gazet i pism czasowych, dla dopełnienia opisanych warunków, daje się cztery miesiące czasu.

Art. 14. a. (dodany do projektu komisji) Wszystkie gazety i pisma czasowe wymienione w 3 artykule prawa 18 Lipca 1818 r. mają i nadal być wolne od składania wszelkiej zarekły. *)

Art. 14. b. Każdy wydawca odpowiedzialny jakiegokolwiek gazety lub pisma czasowego, powinien trzecią część zarekły prawem właścicielstwa posiadać. Jeżeli zarekła ta zostanie przez winy pieniężne którym wydawca podpaść może wyczerpaną całkowicie, lub w części zmniejszoną, w takim razie powinna ona w przeciągu dni 14 po zaawizowaniu o tem wydawcy być uzupełnioną, w razie zaś przeciwnym gazeta przestanie wychodzić.

Art. 15. Stosownie do 8 art. prawa 18 Czerwca 1828 wydawca gazety lub pisma czasowego podpisywać ma każdy pojedynczy jej numer w rękopisie. Wszelkie naruszenie tego przepisu ulega, za wyrokiem sądu policyi poprawczej, winie pieniężnej od 500 do 3,000 fr.

*) Takie gazety i pisma czasowe są następujące: 1) Te, które wychodzą raz tylko na miesiąc albo i rządziej; 2) te, które wyłącznie poświęcone są naukom matematycznym, fizycznym, zoologicznym, uczonym pracom i badaniom, mechanicznie lub wolnym sztukom; 3) te, które obce polityce, zajmują się innymi, w § 2 niewymienionymi przedmiotami, o ile niewychodzą częściej nad dwa razy na tydzień; 4) te, które, obce polityce, wydawane są w innym jakimkolwiek języku a nie we francuskim; natomiast 5) te, które służą jedynie do zamieszczania ogłoszeń, obwieszczeń sądowych, spisów okrętów i ich ładunków, cen zboża i wszelkich innych towarów.

Art. 16. Odpowiedzi lub sprostowania urzędowe, przewidziane w 11 art. prawa 25 Marca 1822, umieszczane być mają w pierwszym numerze gazety jaki po ich otrzymaniu wyjdzie, a to bez żadnych zmian i bezpłatnie. Jeśli wszakże odpowiedź taka więcej niż dwukrotnie jest dłuższą nad artykuł do którego się ściąga, przewyższka płacona będzie według zwyczajnej taryfy.

Art. 17. Każdy wydawca obowiązany jest zamieszczać odtąd w piśmie swoim wszystkie akta urzędowe, autentyczne raporta, uwiadomienia i sprostowania, udzielane mu od władz rządowych. Umieszczenie to następować ma bezpośrednio nazajutrz po otrzymaniu, za opłatą kosztów ogłoszenia. Wszelkie inne artykuły, komunikowane przez prefektów, podobnie na ich żądanie umieszczane być mają nazajutrz lub najdalej dnia trzeciego. Przeciwnicy się karani będą stosownie do 12 art. prawa 25 Marca 1832 *).

Art. 18. W razie skazania odpowiedzialnego wydawcy za jakąkolwiek zbrodnię, występki lub przewinienie, gazeta, przez cały ciąg jego więzienia i tymczasowego zawieszenia praw cywilnych, wydawaną jedynie być może pod przewodnictwem innego wydawcy, łączącego w swej osobie wszystkie prawem wymagane warunki. Jeśliby gazeta miała jednego tylko odpowiedzialnego wydawcę, (gerant) właściciele jej mają w przeciągu miesiąca wskazać innego, tymczasowo zaś wymienić kogokolwiek na którymby cała odpowiedzialność i cała złożona zaręka policzana być mogła.

TYTUŁ III. O rysunkach, rycinach, litografiach i wyobrażeniach.

Art. 19. Żadne rysunki, ryciny, litografije, medale, obrazy i wyobrażenia (emblèmes) jakiegokolwiek natury i rodzaju, nie będą mogły być ogłaszane, wystawiane na widok publiczny lub na sprzedaż, bez uprzedniego upoważnienia od ministra spraw wewnętrznych w Paryżu, od prefekta zaś w departamentach.

W razie przeciwnym, rysunki, ryciny, litografije, medale, obrazy i wyobrażenia ulegają konfiskacie, wydawca ich zaś karze więzienia od 1 miesiąca do 1 roku i winy pienięż. od 100 do 1000 fr., okrom innych jakieby wydanie, wystawienie tychże przedmiotów na widok publiczny lub na sprzedaż pociągnąć za sobą mogło.

TYTUŁ IV. O teatrach i teatralnych wystawieniach.

Art. 20. Niewolno zakładać, bądź w Paryżu bądź w departamentach żadnego teatru ani widowiska jakiegokolwiek natury, bez upoważnienia od ministra spraw wewn. w Paryżu, od prefekta zaś w departamentach.

Takież upoważnienie potrzebnem jest dla sztuk jakie przedstawiane być mają.

Wszelkie naruszenie przepisów niniejszego artykułu pociągnie za sobą karę więzienia od 1 mies. do 1 roku i winy pien. od 1000 do 5000 fr., prócz innych do jakichby przedstawione sztuki powodem stać się mogły.

Art. 21. Władze rządowe mogą nadto, z uwagi na potrzebę publicznego porządku, przedstawienie jakiegokolwiek sztuki wstrzymać, a nawet do czasu teatr zamknąć.

Toż samo dzieć się ma w razie wykroczenia przeciw prawom, przepisom i urządzeniom. W tym ostatnim przypadku, w razie przewinienia po raz drugi, pozwolenie na urządzenie teatru lub widowiska dane, może być cofniętym. Rozporządzenia te, równie jak i poprzedzającego artykułu, ściągają się i do teatrów już istniejących.

TYTUŁ V. O powołaniu przed sąd i wyroku.

Art. 22. Prokurator Królewski ma prawo powołania winnych w trzechdniowym terminie bezpośrednio przed sąd d'assises, nawet po uprzednim skonfiskowaniu pism, rysunków, rycin, litografij, medalów lub wyobrażeń. Jednakże powołanie przed sąd w tym ostatnim razie dzieć się jedynie może po zakomunikowaniu oskarżonemu protokołu konfiskaty.

Art. 23. Jeśli w dniu na stawienie się wskazanym, oskarżony przed sąd nie stanie, wyrok nastąpi zaocznie.

Apellacya od takowego wyroku zakładaną być ma do dni pięciu, od daty oznajmienia, pod karą nieważności.

Wyrok zaoczny ważnym jest wtedy nawet, jeżeli oskarżony oddalił się s posiedzenia w ciągu rozpraw.

Art. 24. Appellacya od akcesoryjnych wyroków zakładaną jedynie być może po wyroku ostatecznym.

Art. 25. Jeśli kadencya sądu d'assises upłynie przed ukończeniem sprawy, a nowa sessya jeszcze jest daleką, w takim razie, może być złożony sąd d'assises nadzwyczajny.

Art. 26. Wszelkie prawne postanowienia dawniejsze, niniejszemu prawu nie przeciwnie, pozostają w swojej mocy.

Najnowsze wiadomości.

Wiedeń 2 Września. NN. Cesarstwo Jmć wyjechali stąd dnia wczorajszego do Töplitz.

— Kanclerz domu dworu i stanu J. C. M. książę Metternich wyjechał podobnież wczora do Czech.

— Poseł nadzwyczajny turecki, Farik-Ahmed pasza, rzekł się jak powiadają podróży do Kalisza, i niezwłocznie wróci do Konstantynopola.

Paryż 4 Września. W izbie parów 1 b. m. przyjęto większością 74 głosów przeciw 25 prawo o sądach przysięgłych. Następnie, strażnik w. pieczęci złożył jej przyjęty przez izbę deputowanych projekt prawa o druku, i prezes mianował natychmiast kommisję mającą się zająć jego rozbiorem. Składa się ona s PP. de Barante, de Bas'ard, Cousin, Girod (de l'Ain), jenerała Guilleminot, de Mortemart, Seguier, de St-Aulaire i Villemain. Wreszcie, pod koniec posiedzenia, przyjęto jeszcze dwa projekta praw o wyznaczeniu pensyj rodzinom ofiar zamachu 28 Lipca, tudzież wydatku 300,000 fr. na koszt obrzędów 5 i 6 Sierpnia.

— Według wiadomości z Madrytu, dochodzących 26 z. m. spokojność zupełnie jest tam przywróconą. Kommissya wojskowa zajmuje się czynnie badaniami.

— Wiadomości s teatru wojny domowej w Biskai, wcale są nieznaczące. Główna kwatery don Karlosa znajduje się zawsze w okolicach Estella. Załoga twierdzy St-Sebastien, za pomocą oddziału wysłanego ku Ernani, oparowała to miasto.

*) Więzieniem od 3 dni do 6 mies. i winą pieniężną od 10 do 500 fr.

Literatura.

MISS KEIMER.

powieść P. Berthoud.

(Dokończenie.)

§ III. Dwa serca Kobiecte.

Pięć lat przeszły i w tych pięciu latach nastąpiło wiele szczęśliwych zmian w losie Benjamina Franklina, niegdyś zecera. Almanak *prostaka Richarda* zjednał mu szybką i powszechną sławę; towarzystwo zabezpieczeń od ognia, urząd dyrektora poczt, liczne przedsięwzięcia handlowe, a nadewszystko stowarzyszenie, znane pod nazwiskiem *xięgarskiego*, przynosiły mu ogromne dochody; wynalazek przewodnika ochraniającego od piorunu zwrócił na niego uwagę całej Ameryki i Europy; ziomkowie wybrali go na deputowanego do stanów powszechnych Pensylwanii. Nic się w Filadelfii nie działo bez niego. Każdy jego wniosek jednomyślnie przyjmowano. Ofiarowano mu, i odrzucił dowództwo dziesięcioletniego wojska ochotników, które na głos jego przeciw indyanom powstało; nakoniec on to urządził szkoły, zakładał szpitale, bronił odważnie swą ojczyznę od drapieżności angielskich ministrów i budował pierwsze zasady niepodległości Ameryki.

Ale nietylko Fortuna i Sława uwieńczyły Franklina; dosiagnął on nakoniec celu swych życzeń.

Pozostała wolną przez śmierć męża, miss Read poświęciła oddać swą rękę temu, którego nie przestawała kochać, pomimo przeciwności i oddalenia, które zdawało się wiecznym. Jak tylko przyzwyczajenie pozwoliła, natychmiast opuściła ona Angliję i odplynęła do Ameryki.

Okręt na którym podróżowała zawinął po drodze do portu, gdzie się również był zatrzymał jeden amerykański okręt. Zaledwo wysiadła na ląd, ujrzała Franklina i rzuciła się w jego objęcia.

— Jechałem do Anglii, ofiarować ci mą rękę, rzekł wśród najczulszych pieczętów, które mi go miss Read osypywała.

— A ja, odpowiedziała, chowając twarz w łonie kochanka, jechałam do Ameryki prosić cię o przebaczenie.

Nazajutrz, po ślubie który im dał znajdujący się na okręcie kapłan, popłynęli oboje do Filadelfii.

Jednego wieczora Franklin, żona jego i miss Keimer zgrupowani byli przed kominkiem, około stołu, na którym w srebrnym imbryku wesoło przyspiewała gotująca się na herbatę woda. Młodzi małżonkowie oddawali się wspomnieniom tak niegdyś smutnym, a teraz słodkim, o troskach jakie przeżyli, przed swem połączeniem. Miss Read opowiadała swoje meszczęśliwe życie z mężem przykrym i popędliwym; Franklin mówił o samotnych chwilach które przepędził w czarnej melancholii.

— Bez ciebie, dodał obracając się do miss Keimer, bez ciebie jedyna moja przyjaciółko, niewiem jak daleko rozpaczby mię zaprowadziła. O jakże twoje pociechy były słodkie, pełne czułości i nadziei! Jak gorąco starałaś się zawsze umiawnić miss Read! Jak zdołałaś utrzymać w mém sercu gasnące przecucie, że się kiedyś połączymy!

Łza spłynęła po wychudłych policzkach miss Keimer.

— Wieszże, iż bez tych nadziei które zawsze ożywiać umiałaś, byłbym cię prosił ażebyś się sama dla mnie poświęciła? Heż razy przechodziła mi myśl zapytać: czy chcesz być moją żoną?

— Doprawdy? odpowiedziała Betty, udając uśmiech, kiedy dreszcz konwulsyjny przebiegał wszystkie jej członki.

— Nie śmieję się, przysięgam że po stokroć myślałem prosić cię o rękę. Jesteś tak dobra.

Tę rozmowę przerwało przybycie posłańca z listem: było to mianowanie Franklina na urząd agenta kolonij w Londynie.

Przeczytawszy w głos ten akt urzędowy, Franklin westchnął i po chwili namysłu rzekł:

— Nie przyjmę tej godności; musiałbym rozstać się z żoną.

— Jak to! wykrzyknęła mistress Franklin, miałbyś odmawiać? Pomyśl w jakim stanie jest Ameryka, wśród jakich okoliczności przybędziesz do Londynu. Niepodobna iżbyś swoją wymową nie otrzymał odwołania tytułu o płatych stęplowych; *) tak bezwątpienia, odniesiesz to zwycięstwo nad ministerstwem angielskiem; a w ten czas jaka dla ciebie sława!

— Sława, sława, i rozstanie s tobą! Wolę być szczęśliwym przy tobie... Kto inny otrzyma w parlamencie to samo.

— Kto inny! miałbyś innemu tę chwałę ustąpić? O nie! ty pojedziesz, Franklin, pojedziesz, błagam ciebie na kolanach.

— Pojadę, ponieważ tego żądasz.

— Żebyś wiedział jak ja się pysznię twoją sławą!

— Pyszni się jego sławą! westchnęła do siebie miss Keimer; czemuż raczej nie woli być szczęśliwą jego szczęściem?

s franc. K. R.

*) Koszta wojny s Francją pomnożyły nadzwyczajnie dług narodowy angielski. Ministerstwo zrzuciło największy ciężar podatku na osady, te bowiem, nie mając reprezentanta w izbie niższej, nie mogły przynosić skarg tak skutecznych jak prowincye samej Anglii. Nałożono więc na osady wielką opłatę stęplową od wszelkich zawieranych tam aktów. Amerykanie zaprzeczali władzy nakładania na nich podatków przez parlament, w którym nie mieli głosu; nie wzbraniając się od uczestnictwa w ciężarach publicznych, chcieli iżby, według dawnego zwyczaju, udział ten był im obwieszczany aktem, podpisanym przez Sekretarza Stanu, i żeby mieli wolność rozkładać ciężary pomiędzy siebie, na swych prowincjonalnych zgromadzeniach. Takie były pierwsze przyczyny, które s postępnem czasu sprowadziły odpadnienie Stanów Zjednoczonych od Anglii. (Aut.)